دریچه

در ۲۴ بخش برای کسب جایزه

بفتا فهرست اولیه‌اش را منتشر کرد

همدلی| نامزدهای اولیه جوایز بفتا ۲۰۲۳ از سوی آکادمی بریتانیا معرفی شدند. به نقل از اسکرین، فهرست اولیه نامزدهای جوایز بفتا ۲۰۲۳ در ۲۴ بخش اعلام شد. در این میان بیشترین نامزدی نصیب فیلم «در جبهه غرب خبری نیست» شد که در ۱۵ بخش نامزد کسب جایزه شد و پس از آن «اشباح اینیشرین» با نامزدی در ۱۴ بخش درخشید.در مراحل بعدی «همه‌چیز همه‌جا به یک‌باره» و «الویس» هر یک با نامزدی در ۱۲ بخش، «افترسان»، «تاپ گان: ماوریک»، «بابل» و «تار» هر یک با ۸ نامزدی دیگر فیلم‌هایی بودند که بیشترین توجه را به خود جلب کردند.در این میان جای نگرفتن نام جیمز کامرون برای ساخت «آواتار: راه آب» و دمین شازل برای «بابل» در بخش بهترین کارگردانی از نکات جالب توجه این فهرست بود.امسال «افترسان»، «در جبهه غرب خبری نیست»، «اشباح اینیشرین»، «الویس»، «همه چیز همه جا به یک‌باره»، «فابلمن‌ها»، «زندگی»، «تار»، «تاپ گان: ماوریک» و «مثلث غم» برای کسب عنوان بهترین فیلم با هم رقابت می‌کنند و در بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی نیز «در جبهه غرب خبری نیست»، «آرژانتین، ۱۹۸۵»، «باردو»، «نزدیک»، «کورساژ»، «تصمیم به ترک»، «ای‌او»، «عنکبوت مقدس»، «دختر آرام» و «RRR» نامزد هستند.در بخش بهترین بازیگر زن نقش اول هم نائومی آکی، آنا دی آرماس، کیت بلانشت، جسیکا چستین، وایولا دیویس، دانیله دیدویلر، لسلی منویل، اما تامپسون، میشل ویلیامز و میشل یئو نامزد شده‌اند و در بخش بهترین بازیگر مرد نقش اول آستین باتلر، تام کروز، هریس دیکینسون، برندان فریزر، کالین فارل، دانیل کالویا، فلیکس کامرر، داریل مک‌کورمک، پل مسکال و بیل نای نامزد هستند.فهرست نهایی نامزدهای بفتا ۱۹ ژانویه منتشر می‌شود و برندگان جوایز خود را در مراسمی که یکشنبه ۱۹ فوریه برگزار می‌شود، دریافت می‌کنند.

زمان اکران مستند «مشق امشب» در ایران مشخص شد

همدلی| فیلم مستند «مشق امشب» به کارگردانی اشکان نجاتی و مهران نعمت‌اللهی از ۲۱ دی ماه در سینماهای «هنروتجربه» اکران خود را آغاز می‌کند. به نقل از روابط عمومی فیلم، «مشق امشب» به کارگردانی اشکان نجاتی و مهران نعمت‌اللهی از ۲۱ دی ماه در سینماهای «هنروتجربه» اکران می شود.این فیلم مضمونی را که عباس کیارستمی در سال ۱۳۶۷ در فیلم ماندگار «مشق شب» به آن پرداخته است، به روزرسانی می‌کند و لایه‌های پنهانی از نظام آموزشی امروز را که از دید جامعه دور مانده است، به تصویر می‌کشد.مستند «مشق امشب» که خود را برای اکران در ایران آماده می کند پیش از این در سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند «ایدفا» در آمستردام هلند که معتبرترین جشنواره مستند جهان لقب گرفته و در شصت و دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم زلین جمهوری چک که یکی از معتبرترین جشنواره‌های فیلم کودک و نوجوان در جهان محسوب می‌شود حضور یافته و همچنین در شهر لندن نیز روی پرده سینمای Bertha DocHouse رفته است. این مستند در بخش مستندهای اجتماعی - انتقادی بیست‌وچهارمین جشنواره فیلم مستند لیوبلیانای کشور اسلوونی، چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم استانبول ترکیه نیز به نمایش در آمده است.ساخته مشترک اشکان نجاتی و مهران نعمت‌اللهی عنوان برترین مستند را در بخش فیلم‌های مستند هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ایرانی در زوریخ سوییس دریافت کرد و با تصمیم دبیر جشنواره منشور طلایی کوروش نیز به این مستند اختصاص یافت.روزنامه گاردین در یادداشتی فیلم «مشق امشب» را تحسین کرده و درباره اهمیت این فیلم چنین نوشته است: مستند دلخراش و دردناک «مشق امشب» یک پیش‌فرض ساده دارد؛ مصاحبه با بچه‌های مدرسه‌ای ایرانی و قرار دادنشان جلوی دوربین و پرسش درباره زندگی، مدرسه، تکالیفشان و امید به آینده. این فیلم به نوعی دنباله‌ای بر مستند «مشق شب» ساخته عباس کیارستمی پدرخوانده سینمای مدرن ایران است. فیلمی که در آن همان سوالات را برای کودکانی که در سایه جنگ ایران و عراق بزرگ می‌شدند، مطرح می‌کرد. در فیلم همچنین درباره سیستم آموزشی ایران توضیحاتی ارایه می‌شود اما چیزی که باقی می‌ماند، تصویر ویرانگری از شکاف بین طبقه فقیر و غنی است. تماشای این فیلم آسان نیست، با این حال باید بدانیم بدون اینکه دنیا چشمانش را روی این بچه‌ها بندد، آنها خودشان به اندازه کافی نامرئی هستند.عوامل «مشق امشب» عبارتند از طراح و کارگردان: اشکان نجاتی و مهران نعمت‌اللهی، مدیر فیلمبرداری: حامد فرشته‌حکمت، صدابردار: فرید پیرایش، صداگذار: سیدرضا گدازگر، تدوین: وحید گلستان، دستیار تدوین: مطهره روحینیا، طراح تیتراژ: کورش پارسانژاد، دستیار اجرایی تیتراژ: محمد مهرانفر، برنامه ریز: مرجان پروین‌حسینی، منشی صحنه: مهسا معارف‌خواه، اصلاح رنگ و نور: فربد جلالی، ساخت تیزر: ماهک منصوریان، مدیر تولید: منصور غلامی، عکاس: غلامرضا بهرامی، الناز افتخاری و زهره لطفی، طراح سایت: ایمان نعمت‌اللهی، مترجم: صنم کلانتری، زیرنویس: پوریا صدر، مدیر تدارکات: حسین کریمی، طراح پوستر: سیدجعفر ذهنی، طراح لوگو: سعید سلیمی، تهیه‌کننده: اشکان نجاتی و مهران نعمت‌اللهی

نظرات محمدمهدی فرقانی درباره نظام جامع روزنامه‌نگاری

روزنامه‌نگار فقط باید به قانون پاسخگو باشد

همدلی| محمدمهدی فرقانی استادِ ارتباطات است که در گفت‌وگویی درباره‌ی کلیاتی که یک نظام جامع روزنامه‌نگاری باید داشته باشد، اظهار نظر می‌کند. در همین راستا او صراحتا تأکید دارد که مهم‌ترین اصلی که باید برای تدوین لایحه، به آن توجه شود، استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران است.

مدتی است که از لایحه جامع روزنامه‌نگاری صحبت به میان آمده؛ لایحه‌ای که گفته می‌شود قرار است اواخر دی ماه به مجلس فرستاده شود و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مرداد ماه امسال از تمام شدنِ روند تدوین آن خبر داده بود.

این لایحه کَه ۲۰ سالی است در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در آماده باش است، هر بار که به مجلس فرستاده شده، با مخالفت نمایندگان و روزنامه‌نگاران همراه بوده است.

برای مثال در تاریخ ۶ دی ماه ۱۳۹۶، بخش‌هایی از آن در هیأت دولت دوازدهم مورد بررسی قرار گرفت و سرانجام در یک مقدمه، ۶ فصل و ۶۶ ماده به تصویب رسید اما از سوی مجلس شورای اسلامی تأیید نشد. به طور کلّی «لایحه جامع روزنامه‌نگاری» که در دولت‌های قبلی به‌عنوان «لایحه نظام رسانه‌ای» مطرح بود، از سال ۱۳۸۹ در دستور کار وزارت ارشاد بوده اما آنطور که از شواهد بر می آید تاکنون قابلیت دفاع در مجلس را نداشته است.آخرین ایراداتی که روزنامه‌نگاران به این لایحه داشتند، وجودِ نگاه دولتی در آن بود که به عقیده‌ی برخی، استقلال و آزادی روزنامه‌نگاران را محدود می‌کرد. این روزها اما پس از سال‌های طولانی وقفه و پس از اولتیماتوم مجلس برای ورود به منظور تدوین این لایحه، محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی چنین اعلام کرده است: «در تلاش هستیم تا لایحه جامع روزنامه‌نگاری با ۶۰ ماده مهم از قبیل بیمه، امنیت شغلی و صدور پروانه را به تصویب برسانیم.»این لایحه اما بار دیگر در روزهای اخیر مخالفت قشری از اهالی رسانه را به همراه داشت. در همین راستا انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران با انتشار بیانیه‌ای نسبت به آن ابراز نگرانی کرد.برای بررسیِ دقیق‌تر این موضوع، با توجه به اینکه اطلاعاتی از جزییات این لایحه‌ی جدید و ماده‌های آن وجود ندارد، در گفت‌وگویی با محمد مهدی فرقانی، استاد ارتباطات تلاش شد تا کلیاتی را که باید یک لایحه جامع روزنامه‌نگاری داشته باشد، به بحث گذاشته شود.این استاد دانشگاه درباره‌ی کلیات این لایحه به ایسنا می گوید: «به طور کلی سالهاست که بحث از یک نظام حقوقی جامع رسانه‌ها می‌شود؛ نه از قانون نظام رسانه‌ای. وقتی صحبت از نظام جامع حقوق رسانه‌ای می‌کنیم، منظورمان این است که یک قانون جامعی باشد که همه ابعاد مربوط به روزنامه‌نگاری حرفه‌ای را در بر بگیرد و پوشش دهد. از جمله مهم‌ترین مواردی که باید در یک نظام جامع حقوقی رسانه‌ها پیش‌بینی شود، فراگیر بودن آن است. یعنی باید همه انواع رسانه‌ها را دربر بگیرد. برای مثال این درست نیست که این نظام حقوقی شامل مطبوعات باشد اما برخی رسانه‌های دیگر مانند رادیو، تلویزیون و خبرگزاری‌ها را در بر نگیرد.»

فرقانی اضافه می‌کند: «نکته دوم این است که اولین و مهم‌ترین اصلی که نظام جامع حقوقی باید به آن توجه کند، اصل استقلال رسانه‌ها است. یعنی برخورداری روزنامه‌نگاران از حقوق حرفه‌ای. منظور از حقوق حرفه‌ای یعنی استقلال رسانه‌ها و استقلال حرفه‌ای، فکری و عملی روزنامه‌نگاران. به این معنا که روزنامه نگاران باید از حقوق قانونی و استقلال دائمی برای انجام وظایف خود برخوردار باشند و قانون باید این موضوع را تضمین کند و هیچکس هم نباید بتواند از آن تخطی کند. این حقوق همچنین به آزادی‌هایی برمی گردد که روزنامه‌نگاران باید از آن برخوردار باشند. حقِ جست و جو، کسب و انتشار آزادانه‌ی اطلاعات و حق دسترسی به منابع و حق محرمانه نگه داشتن منابع خبری، برخی از این حقوق هستند که می‌توان به آنان اشاره کرد.»

او در ادامه حقِ محرمانه نگه داشتنِ منابع خبری را چنین تعریف می‌کند: «حقِ محرمانه نگه داشتن منابع خبری به این معناست که اگر به هر دلیلی بنا به مصالحی منبع خبری نخواست که نامش فاش شود، در چهارچوب قوانین حرفه‌ای این امکان وجود داشته باشد که نام منبع خبری پنهان نگه داشته شود. در اغلب کشورهای دنیا نیز این حق به رسمیت شناخته شده است. حق افشا نکردن منابع خبری. این البته به معنای اعلام نکردن منابع خبری در اخبار و اتفاقات روزمره نیست، بلکه به موارد خاصی برمی گردد که خبر مهمی را روزنامه‌نگار می‌خواهد منتشر کند و در عین حال منبع خبری نمی‌خواهد که نامش فاش شود یا کسی اطلاعاتی به خبرنگار داده که نمی‌خواهد نامش فاش شود. در این مورد در عین حال که باید از صحت و دقت خبر مطمئن و پاسخگو بود، اما باید امکان افشا نکردن منبع خبر در موارد خاص هم وجود داشته باشد.»

این استاد ارتباطات در واکنش به این موضوع که در نقد این لایحه چنین عنوان شده که مدیران رسانه‌ها باید محتوای اخبار خود را در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت اطلاعات، مجلس شورای اسلامی و دادگستری مرکز استان محل نشر قرار دهند، چنین واکنش می‌دهد: «من این ماده را اصلا نشنیده‌ام اما بعید است که با صراحت به این مورد اشاره شود و اصلا بی‌معناست و به طور کلی نقض همه حقوق و استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاری است. وقتی ما صحبت از استقلال حرفه‌ای می‌کنیم، یعنی روزنامه‌نگار باید در بیان حقایق آزاد باشد و هیچ مقام یا مسئول دولتی و غیردولتی حق اعمال فشار برای انتشار یا منتشر نکردن مطلبی را بر روزنامه‌نگار نداشته باشد و در عین حال منابع خبری ملزم به همکاری با روزنامه‌نگاران باشند و امکان حضور آزاد در مکان‌ها یا محل‌های خبری هم برای روزنامه‌نگار وجود داشته باشد و روزنامه‌نگار به هیچ قدرتی جز قانون پاسخگو نباشد و آن هم قانونی که اول حضور او را به رسمیت شناخته شده باشد».

فرقانی در ادامه مطرح می‌کند: «مسئولیت‌های روزنامه‌نگار عمدتا به چهارچوب‌های اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری برمی‌گردد؛ یعنی در وهله اول باید حقوق و استقلال فکری روزنامه‌نگار و چهارچوب قانونی تضمین شود و در مرحله بعد مسئولیت اجتماعی آنان مشخص شود. همچنین روزنامه‌نگار در قبال محتوایی که منتشر می‌کند، به قانونی که قبلا حقوق او را تضمین کرده، باید پایبند باشد. یعنی نمی‌شود روزنامه‌نگار را به این دلیل که به وظیفه حرفه‌ای خود عمل کرده، مورد پی‌گرد قرار داد. در این نظام جامع یک ساز و کاری هم معمولا پیش‌بینی می‌شود که تهیه آن معمولا برعهده تشکل‌های صنفی و حرفه‌ای روزنامه‌نگاران است نه دولت. به این معنا که آن ساز و کار همان شورای عالی رسانه‌ها یا مطبوعات است که یکی از نهادهای زیر مجموعه تشکل‌های صنفی حرفه‌ای و فراگیر خواهد بود. به این معنا که این شورا از جمله وظایفی که دارد، اولا نظارت بر رعایت حقوق و آزادی‌های روزنامه‌نگاران و دفاع از حقوق و آزادی‌های آنان است و ثانیا نظارت بر حسنِ اجرای اخلاق حرفه‌ای و مصونیت روزنامه‌نگاران در انجام وظایف شغلی و حرفه‌ای و رسیدگی به تخلفات صنفی آنان».

او همچنین بر اهمیت وجود نهادهای صنفی در حوزه روزنامه‌نگاری تأکید می‌کند: «تشکل‌های صنفی یک نهاد واسط و میانجی میان روزنامه‌نگاران با دستگاه قضایی محسوب می‌شوند؛ البته در مواردی که تخطی از قانون صورت گرفته، طبیعتا قوه قضاییه ورود می کند و در مواردی که اصول اخلاق حرفه‌ای نقض شده و یا تخلفات صنفی صورت گرفته، برای مثال شکایت شاکی خصوصی و یا تخلفات اخلاقی، رسیدگی به آن برعهده شورای عالی مطبوعات یا رسانه‌هاست. بنابراین هر نظام رسانه‌ای قبل از تعیین حدود یا محدودیت‌های روزنامه‌نگاران اول باید حقوق روزنامه‌نگاران را به رسمیت بشناسد و این حقوق را تضمین کند و در مرحله دوم مسئولیت‌های اجتماعی روزنامه‌نگاران باید توسط یک نهاد واسطِ صنفی مورد قضاوت قرار گیرد.»

این استاد ارتباطات در آخر خاطرنشان می‌کند: «من نمی‌دانم در این لایحه چه مواردی ذکر شده اما من فکر می کنم خیلی از موارد از جمله شرایط استخدام و بیمه می تواند در آن ذکر شود. همه این موارد باید در این قانون بیاید اما مهمترین بحث این است که استقلال حرفه‌ای و امنیتِ شغلی و حقوق روزنامه‌نگاران در کنار احصا مسئولیت‌های آنان باید مورد توجه قرار گیرد.»

در رونمایی از آلبوم «زار» محسن نفر مطرح شد

موسیقی از جلوه‌های زیبایی خداوند است

همدلی| آیین رونمایی از تازه‌ترین آلبوم محسن نفر نوازنده شناخته شده موسیقی ایرانی با عنوان «زار» روز شنبه هفدهم دی با حضور این هنرمند، میلاد عرفان‌پور مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری، امیرحسین سمیعی معاون هنری سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران و پدرام جوادزاده نوازنده و کارشناس موسیقی در سالن طاهره صفارزاده حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی برگزار شد.

نوآوری، چاره اندیشی و تولید فراوان مبتنی بر مخاطب

میلاد عرفانپور مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی در ابتدای این نشست خبری درباره آلبوم «زار» توضیح داد: این افتخار در مرکز موسیقی حوزه هنری نصیب ما شده که ناشر این اثر گرانبها و ارزشمند باشیم. در این چارچوب آنچه صورت گرفته تلاش برای تولید آلبومی است که شناسنامه فرهنگ ایرانی است. یکی از این گونه‌های ارزشمند که فرهنگ ما را با ریشه های ایرانی ساخته موسیقی ایرانی است. این موسیقی ایرانی در روزگار کنونی به سبب عوامل و دلایل گوناگون دچار مشکلاتی در حوزه محتوا و مخاطب است و ما باید تدبیر داشته باشیم که مخاطب امروز ما به این گونه موسیقایی بازگشت درستی داشته باشد. اساساً چرا این بازگشت دارای اهمیت است؟ چون موسیقی ایرانی از دیرباز آمیخته با معنا و حکمت و معرفت و فرهنگ اصیلی است که انسان ایران سده های مختلف را با این فرهنگ زندگی کرده است.

او افزود: موسیقی ایرانی موسیقی همه ساحت های زندگی است که گاهی درباره عشق، گاهی درباره معرفت و گاهی درباره اعتراض سخن می گوید. موسیقی ایرانی با سلوک انسان ایرانی گره خورده است. در این چارچوب هنرمندان و مخاطبان این نوع موسیقایی اگر راه لذت بردنِ و تعامل برقرار کردن آن را یاد بگیرد قطعاً با رشد و فهمی مواجه می‌شود که می تواند دربرگیرنده نکات مهمی در نسبت با فرهنگ ایرانی داشته باشد. موسیقی ایرانی گنجینه‌ای از فرهنگ ایرانی است که حفظ آن مستلزم نوآوری، چاره اندیشی و تولیدات فراوان با سلیقه مخاطب است.به نقل از مهر، مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری با اشاره به رونمایی از آلبوم «زار» گفت: محسن نفر یکی از مهم ترین و شناخته‌ترین هنرمندان موسیقی ایرانی است که طی سال‌های اخیر تلاش های بسیار ارزنده و شکوه‌مندی را در عرصه موسیقی ایرانی داشته اند و امیدوارم مرکز موسیقی حوزه هنری این توفیق را داشته باشد که باز هم از این دست تولیدات را به مخاطبان ارائه دهیم.

ما محسن نفر را برای کارهایی که انجام نداده می‌شناسیم

امیرحسین سمیعی معاون هنری سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران که در این نشست حضور پیدا کرده بود، با قدردانی از تولید کنندگان این اثر موسیقایی بیان کرد: بارها در رسانه ها درباره یک استاد، یک هنرمند و یک چراغ راه برای نسل صحبت شده است. نسلی که متعهدانه با شرافت و با اخلاق وارد حوزه هنر شده است. خیلی ها این سرچشمه را می شناسند و با رویه ای که در این سال‌ها داشته آشنا هستند. آشنایی من هم با هنرمند بزرگی چون محسن نفر از سال‌ها پیش اتفاق افتاده است و همواره تلاش کردم که توفیق این شاگردی برای من وجود داشته باشد. او در دوره های مختلف سیاسی و اجتماعی و فرهنگی که دربرگیرنده متغیرهایی است همواره ثابت قدم باقی مانده است و این ثابت ماندن کار بسیار سختی است.او افزود: محسن نفر برای کارهایی که کرده محسن نفر نشده است، او برای کارهایی که نکرده هم محسن نفر شده است. در دهه ۷۰ او را با لقب «فیلسوف تار» می شناختند و به قول یکی استادان موسیقی ایران مضراب های او دارای ساختاری است که در آن عمق ردپای اصلی فرهنگ و تمدن ایرانی اسلامی را می توانیم پیدا کنیم. الان در سال ۱۴۰۱ که من با این پدیده هنری مواجه می شویم متوجه می شوم که آثار استاد نفر می تواند سرمشق بزرگی برای آینده باشد. برای انسانی که می تواند هویت صوتی خود را در این زمینه پیدا کند.

پاسخ به زیبایی شناسی هستی در یک آلبوم موسیقی مهم

محسن نفر هم در بخش دیگری از این نشست رسانه ای ضمن ابراز خرسندی از برپایی این مراسم رونمایی گفت: سهم من در نگاه کریمانه دوستان این است که بتوانم که یک از هزار لطف دوستان که گفتند، باشم. البته اگر بخواهیم به خود موضوع اصلی این آلبوم بپردازیم اینکه موسیقی، پاسخی به زیباشناسی هستی است که همه آن هنرخداوند است. یکی از این بهانه های جمال و زیبایی صدا و آواست. صدای خوش و آوای خوش یکی از جلوه‌های زیبایی است که حضرت رب‌العالمین در این دنیا برای ما آفریده است. موسیقی میراث دار نشان دادن و ارائه صدای خوش است که در موسیقی به دو صورت ارائه می شود. یکی با حنجره آدمی که صدای خوش دارند و دیگری ابزار و آلات موسیقی است. در حقیقت موسیقی صدای خوش است که اگر کلام را با آن می شنویم برای لذت بیشتر است. ما اگر بتوانیم از صدای خوش منحصر از کلام لذت ببریم به ساحت موسیقی نزدیک‌تر هستیم.

این نوازنده شناخته شده موسیقی ایرانی ادامه داد: موسیقی ایرانی بنا بر تجربیاتی که در قرون متمادی داشته نشان داده با تعقل آدمی کار دارد. یعنی کم‌تر با هیجان آدمی سر و کار داشته است و تمامی انتقاداتی که اذهان یک سو نگر درباره موسیقی ایرانی مطرح می شود نشان از این است که این افراد آنچنان که باید به تعقل در موسیقی ایرانی توجه نکرده اند. پس موسیقی ایرانی متضمن وجه و ساحت عقلانی بشراست. شما اگر به ردیف موسیقی ایرانی گوش می‌کنید دائم پرسش می‌کنید که این نوع موسیقی چه چیزی می‌خواهد بگوید؟ و همین نگاه یعنی تعقل. وقتی درباره موضوعی چرا و چیستی را مطرح می کنید یعنی به ساحت تعقل نزدیک شده ایم. ساحت بعدی موسیقی ساحت احساسات موسیقی است که می تواند دربرگیرنده نکات مهمی باشد. شاید ساحتی باشد که از تعقل هم بالاتر است.

او درباره جزییات آلبوم «زار» هم گفت: از آن جهت که موسیقی ایرانی گنجینه ای از مضامین هدایت گر و نکته دار است بنده تصمیم گرفتم که دست به تولید اثری بزنم که بتواند دربرگیرنده اندیشه های متعالی ساخت موسیقی باشد. این روند هم به طور حتم در اینده نیز به صورت مستمر ادامه پیدا خواهد کرد. درباره نام گذاری آلبوم هم باید بگویم که بشر در حالت «زاری» است.

رویداد

تختی خانه ندارد!

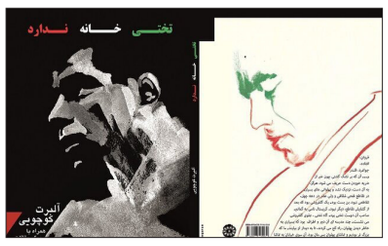

همدلی| «پهلوان تختی، با این بزرگی و رادمردی، جز در گورستان ابن بابویه، خانه‌ای ندارد. به‌راستی وقت آن نیست که خانه‌ای با همه یادمان‌های پهلوان به‌پا کنیم؟ خانه-موزه‌ای که یادآور و زیبنده پهلوان باشد. گام نخست را بهزاد شیشه‌گران برداشته؛ که بیش از دویست تابلو، از تختی آفریده است.»؛ این سخن از آلبرت کوچویی است، در کتابی با عنوان «تختی خانه ندارد».

آلبرت کوچویی، روزنامه‌نگار و گوینده پیشکسوت رادیو و تلویزیون، متولد ۱۳۲۲ است. او سال گذشته کتابی با عنوان «تختی خانه ندارد» را در نودویکمین سالروز تولد جهان‌پهلوان نامی ایران‌زمین، غلامرضا تختی، منتشر کرد. در صفحه‌هایی از این کتاب آمده است: «در سالمرگ پهلوان غلامرضا تختی‌ایم. به هنگام تشییع پیکرش، تهران یکپارچه سوگ بود. ما دانشجویان دانشگاه در آن هنگام، با همه ملت، راه افتادیم. دروغ ننگین سال، خودکشی قهرمان... و اشاره‌های پرکنایه بر لب و بر نوشته‌هایی چند آمده بود، که تختی را خودکشی کردند. و تلخ‌ترین طنز روی جلد روزنامه توفیق بود، که روح تختی، بر بالای سر به سوگ نشستگان می‌گوید: بر من نگریید، به حال و روز خودتان، گریه کنید. و توفیق باز به توقیف رفت. «تختی را خودکشی کردند» هم از کنایه‌های توفیق آن روزها بود. و به‌راستی آن روز ایران تلخ گریست. تختی، پهلوان بود، با همه خصلت‌های پهلوانی رادمردان، یلان و قلندران. بسیار پهلوانان دیگر، بیش از تختی، انبوه مدال‌ها را از قهرمانی‌ها آوردند، برخی بیش از او هم، اما هرگز در جای خوش پیدا کردن در دل مردم، به پای او نرسیدند.

فروتن، افتاده، جوانمرد، قلندر و... آن‌که بر تشک کشتی چون از ضربه خوردن دست حریف خبردار می‌شود، هرگز به آن دست نزدیک نشد و پهلوانی‌های بسیار. در تقاطع فتحی شقاقی و ولی‌عصر در دهه چهل، تقاطعی نبود، بن‌بست بود. یک گل‌فروشی بود که بعد از گشایش تقاطع، دیگر نبود. کریستال‌نامی به‌گمانم. صاحب آن، دوست تختی بود. گاه تختی، جلو گل‌فروشی می‌نشست. چند مدرسه‌ای آن دور و اطراف بود که بسیاری به‌خاطر دیدن پهلوان، راه کج می‌کردند؛ تا به دیدار او بیایند. ما که بزرگ‌تر بودیم و تماشای پهلوان بس‌مان بود، آن‌سوی خیابان به تماشا می‌ایستادیم. ضیافت جوانمردی و پهلوانی بود. چنان جلو بچه‌های قد و نیم‌قد دبستانی به‌پا می‌ایستاد، که انگار مقام برتر از او هستند. قصد من از این نوشته، قلم زدن درباره خصلت‌ها و منش‌های تختی نیست، که بسیار گفته‌اند. می‌خواهم بگویم، این پهلوان، با این بزرگی و رادمردی، جز در ابن بابویه، خانه‌ای ندارد. به‌راستی وقت آن نیست، که خانه‌ای با همه یادمان‌های پهلوان، به‌پا کنیم؟ خانه-موزه‌ای که یادآور و زیبنده پهلوان باشد. گام نخست را بهزاد شیشه‌گران برداشته است. بیش از دویست تابلو، از تختی آفریده است. آن‌چه بر بوم آمده است، فقط چهره پهلوان نیست، همه زندگی اوست. شیشه‌گران، به نانوایی‌ها، کفاشی‌ها، خواربارفروشی‌ها به هر جا که نشانی، عکسی، سندی از تختی بود، سرزده و آن‌ها را به گونه‌ای در چهره پهلوان آورده است.

با همه آن‌ها، گپ‌وگو داشته است و تحقیق و پژوهش، درباره پهلوان. هر تابلویی، حرفی از تختی و درباره او دارد. گپ با پهلوانان، دوستان، بابک، زنده‌یاد همسرش. بسیاری کسان دیگر. همه حرف‌ها، سندها، نوشته‌ها، بر بوم آمده‌اند. همه در چشم‌های تختی، خانه کرده‌اند. خصلت‌ها، تفکر، غم‌ها، دردها و آیاهای خودکشی پهلوان و بسیاری رازهای نگشوده و رمزهای زیر سنگ مانده. تابلوهای بهزاد شیشه‌گران، خود یک تاریخ‌اند، که می‌توانند در کنار یادگارها و یادمان‌های پهلوان، جا بگیرند، که این هنرمند، با گشاده‌دستی، نثار خانه تختی خواهد کرد. همیشه چنین گفته است.

اکنون دیگر به همت عاشقان و قلندران بسته است، که خانه تختی را بنیان بگذارند. خاطرم هست، زنده‌یاد عطاء بهمنش، یادگارهای بسیار از پهلوان دارد. تنها کسی که صدای تختی را بر روی نوار، ثبت کرده است و چه سندهایی که در پستوهای خانه‌ها، رنگ غبار می‌گیرند. خانه‌ای باید...».

کتاب یادشده را انتشارات آرادمان منتشر کرده است.

غلامرضا تختی، متولد ۵ شهریور ۱۳۰۹ در تهران ۱۷ دی‌ماه ۱۳۴۶ درگذشت. او با به‌دست آوردن یک مدال طلا و ۲ نقره همچنان پرافتخارترین کشتی‌گیر ایرانی در المپیک است. ۲ قهرمانی و ۲ نایب قهرمانی در رقابت‌های قهرمانی کشتی جهان و مدال طلای بازی‌های آسیایی از دیگر افتخارات او در عرصه ورزش قهرمانی است. تختی اما در کشتی پهلوانی و ورزش زورخانه‌ای نیز فعالیت داشت و صاحب بازوبند پهلوانی ایران در ۳ سال پیاپی بود. اما آنچه بیش از هر چیز او را شهره ساخته این است که بسیاری تختی را نماد «پهلوانی» و «جوانمردی» می‌دانند.